

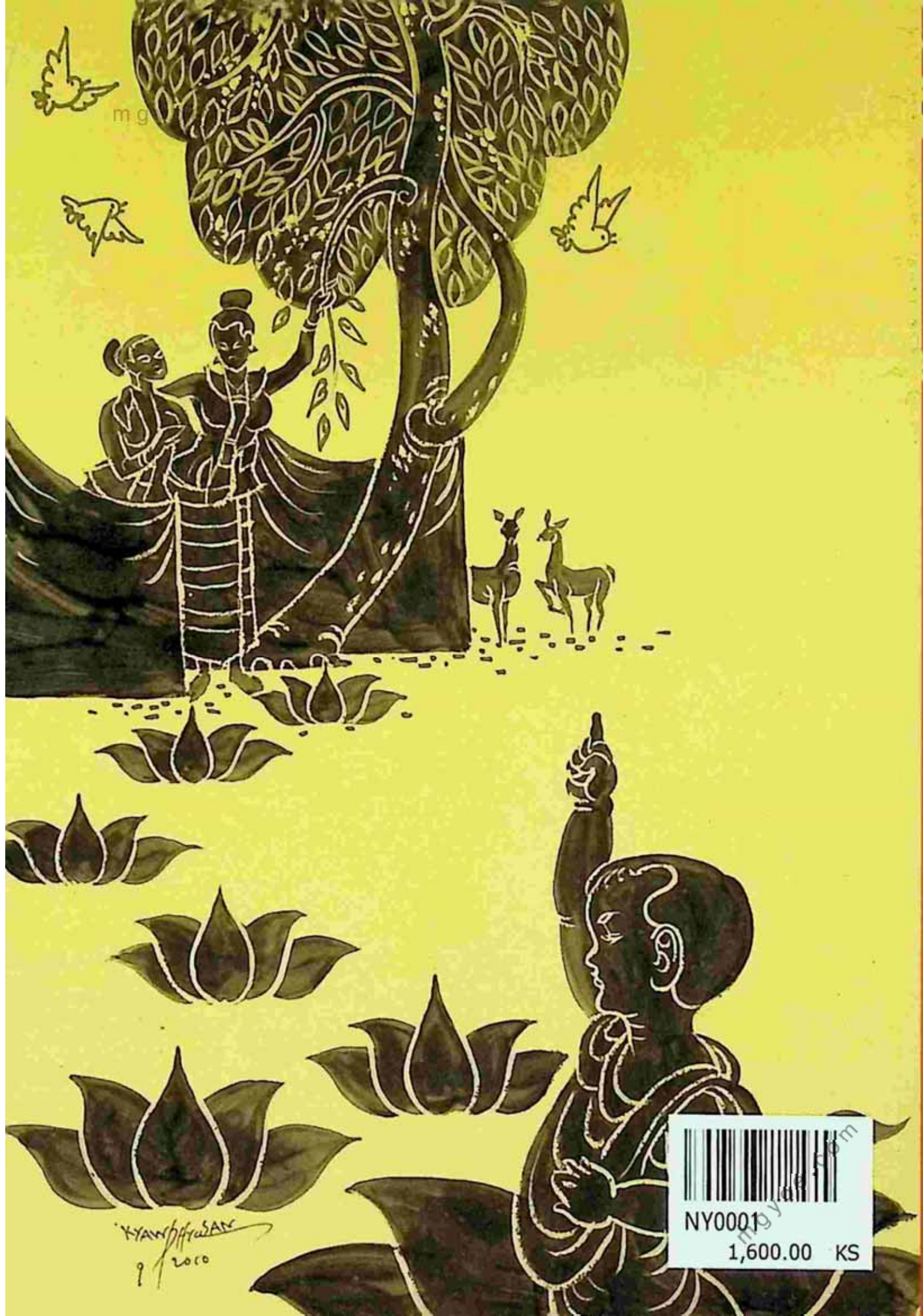
ကလေးများအဖို့ ပုဒ်ဝင်

နယဉ်

ဒုတိယအကြိမ်

www.vipoe.com
1998

m g

K. YANTRIPRASAD
9/2010

NY0001
1,600.00 KS

ကလေးများအဖို့ ဗုဒ္ဓဝင်

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၀၀၄၂၆၀၉၁၀ နှင့်

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၀၀၅၇၀၁၀၁၀ တို့ဖြင့်

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းကို **Kyaw Phyu San** ပြုလုပ်ပြီး ထုတ်ဝေသူ
- ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်၊ ၈၅၊ ၁၆၄ လမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်နှင့် ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ ရန်ကင်း၊
ရန်ကုန်တို့က ဒုတိယအကြိမ် စောင်ရေ- ၅၀၀ရိုက်နှိပ်ကာ ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊
မတ်လတွင် တန်ဖိုး ၁၆၀၀ ကျပ်ဖြင့် ဖြန့်ချိသည်။

စာအုပ်ချုပ် ကိုမြင့်

နယဉ်

ကလေးများအဖို့ဗုဒ္ဓဝင် ၊ နယဉ်- ရန်ကုန်။

စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ ၂ ကြိမ်၊ ၂၀၁၁။

စာမျက်နှာ ၁၀၇ မျက်နှာ၊ ၁၃.၂ စင်တီ× ၂၀ စင်တီ

(၁) ကလေးများအဖို့ဗုဒ္ဓဝင်

မာတိကာ

၁။ မင်းသုဝဏ်၏အမှာ	က
၂။ ကလေးဗုဒ္ဓဝင် ဖြစ်လာခြင်းအကြောင်း	ခ
၃။ ဘုရားအလောင်း ပဋိသန္ဓေ ယူတော်မူခြင်း	၂
၄။ ဘုရားအလောင်း ဖွားတော်မူခြင်း	၁၀
၅။ ဘုရားအလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တောထွက်တော်မူခြင်း	၂၀
၆။ အလောင်းတော်မင်းသား ဘုရားဖြစ်တော်မူခြင်း	၃၀
၇။ ဗုဒ္ဓသည် ပဉ္စဂင်္ဂီတို့အား ဓမ္မစကြာ ဟောတော်မူခြင်း ၊	၄၀
၈။ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူခြင်း	၈၀
၉။ လေ့ကျင့်ခန်းများ	၁၀၅

အတွင်းသရုပ်ဖော်ပုံများ - ဘမင်းနှင့် ကျော်ဖြူစံ

•

mgyc.com

mgyc.com

ကလေးများအဖို့ ဗုဒ္ဓဝင်

အမှာ

ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာမိဘတို့သည် မိမိတို့၏ သားငယ် သမီးငယ်များကို လက်ဆွဲကာ ဘုရားတန်ဆောင်း၊ ကျောင်းကန်ရေပံတို့၌ ရေးခြယ်ထားသည့် ဇာတ်ကားတို့ကို ညွှန်ပြ၍ ဗုဒ္ဓဝင်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သားငယ် သမီးငယ်တို့သည် ဗုဒ္ဓဝင်ကို အနည်းနှင့်အများ သိရှိလာကြပြီးလျှင် ရတနာသုံးပါးတွင် သက်ဝင် ယုံကြည်လာကြလေသည်။

ထိုသို့သော သက်ဝင်ယုံကြည်မှုကို ပိုမို ထက်သန်ရလေအောင် အားပေးလိုသော ဆန္ဒဖြင့် ဤ “သုံးလူ့ရှင်ပင် ဗုဒ္ဓဝင်” ကို ကလေးတို့၏ အဆင့်အတန်းနှင့် ညှိကာ ရေးသားပြုစုထားခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရလေသည်။ လယ်တီဆရာတော်ဘုရား၏ “သုံးလူ့ရှင်ပင်” ကဗျာကို အခြေပြုထားသည်ဖြစ်၍ ဤဗုဒ္ဓဝင်သည် များစွာ ဖတ်ရလွယ်၊ မှတ်ရလွယ်၊ ပြောရလွယ်၊ ဟောရလွယ်သော စာဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကလေးများအဖို့ သာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့် လက်ဆောင်ကောင်းကြီးတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာပေသည်တကားဟု ဝမ်းမြောက်ဖွယ် ဖြစ်ပါသတည်း။

မင်းသုဝဏ်

ကလေးဗုဒ္ဓဝင် ဖြစ်လာခြင်း အကြောင်း

သာသနာတော် ၂၅၀၀ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ကလေးများအဖို့ ဘာသာရေး ယဉ်ကျေးမှုဆိုင်ရာ စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ် ရေးသားပြုစုရန် ပထမ တာဝန်ပေး လာသူမှာ ဦးထိန်ဝင်း (သခင်ထိန်ဝင်း) ဖြစ်ပါသည်။ ဦးထိန်ဝင်းနှင့် ခင်မင်သော မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြသည့် ကျွန်မတို့မှာ သူ့အကြံပေး တိုက်တွန်းလာသော ကလေး များအဖို့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ယဉ်ကျေးမှု စာအုပ်ငယ်ကို ဘယ်ပုံစံမျိုးဖြင့် ရေးလျှင် သင့်လျော်ပါမည်နည်းဟု ပထမဆုံး စဉ်းစားရာတွင် ခေါင်းခဲနေမိပါသည်။

ကျွန်မသည် ကလေးများအတွက် စေတနာ ထက်သန်သည့်အလျောက် ပုံပြင်များ၊ ကဗျာများကို ငယ်စဉ်ကပင် ရေးသားလာခဲ့ပါသော်လည်း လောကီမက လောကုတ္တရာ အရေးပါ ထည့်တွက် စဉ်းစားရသောအခါ အဖြေမရနိုင် ဖြစ်ခဲ့ပါ သည်။

ဦးထိန်ဝင်းကလည်း “ရေးမှာသာ ရေးပါ၊ ကလေးများလက်သို့ ရောက် အောင် ဖြန့်ဖို့ ကျွန်တော့် တာဝန်ထားပါ”ဟု ထပ်မံတာဝန်ယူ တိုက်တွန်းသော အခါ မဖြစ်မနေ ရေးပါတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်မိပါသည်။

ထိုအခါ၌ ပညာရေး ဆည်းပူးရာတွင် ကျွန်မ၏ သင်ဆရာလည်း ဖြစ်၊ သားချင်းအစ်ကို အကြီးလည်းဖြစ်သော ဆရာမင်းသုဝဏ်နှင့် တိုင်ပင်ရပါသည်။ အစ်ကိုကြီး မင်းသုဝဏ်က “ဒီစာမျိုး ရေးမယ်ဆိုရင်တော့ ဝမ်းသာစရာပဲ၊ ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်၊ ကလေးတွေ နားရှင်းအောင် အခန်းကဏ္ဍလည်း သပ်ရပ်အောင် လယ်တီ ဆရာတော်ဘုရားရဲ့ ခုနစ်နေ့ ဘုရားရှိခိုးကိုမူတည်ပြီး အခန်းခွဲရေး”ဟု အကြမ်းဖျင်း

အကြံပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်မလည်း ငယ်စဉ်ကပင် ဘာသာရေး ဓမ္မတေးသံများကို လေ့လာခဲ့ရာမှ လယ်တီဆရာတော်၏ ခုနစ်နေ့ဘုရားရှိခိုးကို နေ့စဉ် ရွတ်ဆိုလာခဲ့ရာ ယခု ဤစာအုပ်အတွက် စတင် စဉ်းစားလာရသောအခါ အထူးအထွေခဲခက်ခြင်း မရှိတော့ပါ။ သို့ရာတွင် အခန်းကြီး ခြောက်ခန်းအတွက် ဗုဒ္ဓ၏ဖြစ်တော်စဉ်များကို ရေးဖွဲ့ဖို့ရာ စဉ်းစားသောအခါ ဗုဒ္ဓ၏ ဖြစ်တော်စဉ်နှင့် တွဲလျက် ကလေးများအဖို့ ကိုယ်ကျင့်လိမ္မာရေး အခြေခံများအတွက် ဘယ်လို ထည့်သွင်းပါရှိအောင် ပြုစုရပါ့မလဲဟု တွေးတောစဉ်းစားရာ ဗုဒ္ဓ၏ လူသားတို့အတွက် ကိုယ်ကျင့်တရား အခြေခံဖြစ်သော ငါးပါးသီလကို တွေးမိပါသည်။ ငါးပါးသီလ စတင်ဖြစ်ပေါ်သော အကြောင်းအရာကလည်း တစ်နည်းဆိုရသော် ကလေးတို့ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါသည်။ ထိုသို့ စဉ်းစားမိသဖြင့် ဗုဒ္ဓ၏ ဖြစ်တော်စဉ် တစ်လျှောက်တွင် ဗုဒ္ဓနှင့် တွေ့ကြုံရသော သူဌေးသား ယသကို အကြောင်းပြု၍ ကိုယ်ကျင့်တရားအဖြစ် ငါးပါးသီလ စတင် ဖြစ်ပေါ်လာပုံနှင့် ငါးပါးသီလ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို ထည့်သွင်း ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်အခါက စာအုပ်အဖြစ် ပြုစုရသဖြင့် စာတစ်အုပ် ပြီးမြောက်သွား၍ ဝမ်းသာပုံမျိုးမျှလောက်သာ ကျွန်မ၏ ခံစားချက် ပီတိ ဖြစ်မိပါသည်။ အထူးအထွေ မစဉ်းစားမိခဲ့ပါ။

သို့ရာတွင် ယနေ့ခေတ် အခြေအနေကို သုံးသပ်မိသောအခါ ဖြစ်ပေါ်နေသော “ကလေးလူငယ်တို့အတွက် စာရိတ္တမဏ္ဍိုင် မခိုင်မမြဲသော အင်အားစုများ” အတွက် ပြုပြင်ရေးဘက်တွင် ဘာသာရေးယဉ်ကျေးမှု လိုအပ်နေပြီ ဖြစ်သည်ကို တွေးတောမိပါသည်။ ယနေ့ ကလေးလူငယ်တိုင်းသည် ကိုယ်ကျင့်တရား သန့်စင်ဖို့၊ ခိုင်မြဲဖို့ လိုအပ်လှပေပြီ။ အုပ်ထိန်းသူများ အနေဖြင့်လည်း ကလေး လူငယ်တို့အဖို့ အခြေခံပညာရေးမှာ ကျောင်းစာမျှသာမဟုတ်ဘဲ မိမိတို့၏ ရင်သွေးများအတွက် ရှိပြီးသား ဗုဒ္ဓ၏ ယဉ်ကျေးမှုကို စတင် အခြေခံကာ လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းဖို့ လိုအပ်သည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

ဤစာအုပ်ငယ်ကို ပြုစုရာတွင် ကျွန်မတို့ တစ်သက်တာ လက်စွဲပြုရမည့် ဇိနတ္ထပကာသနီကျမ်းကြီးနှင့် လောကုတ္တရာ အခြေပြု ကျမ်းငယ်တို့ကို ကိုးကား

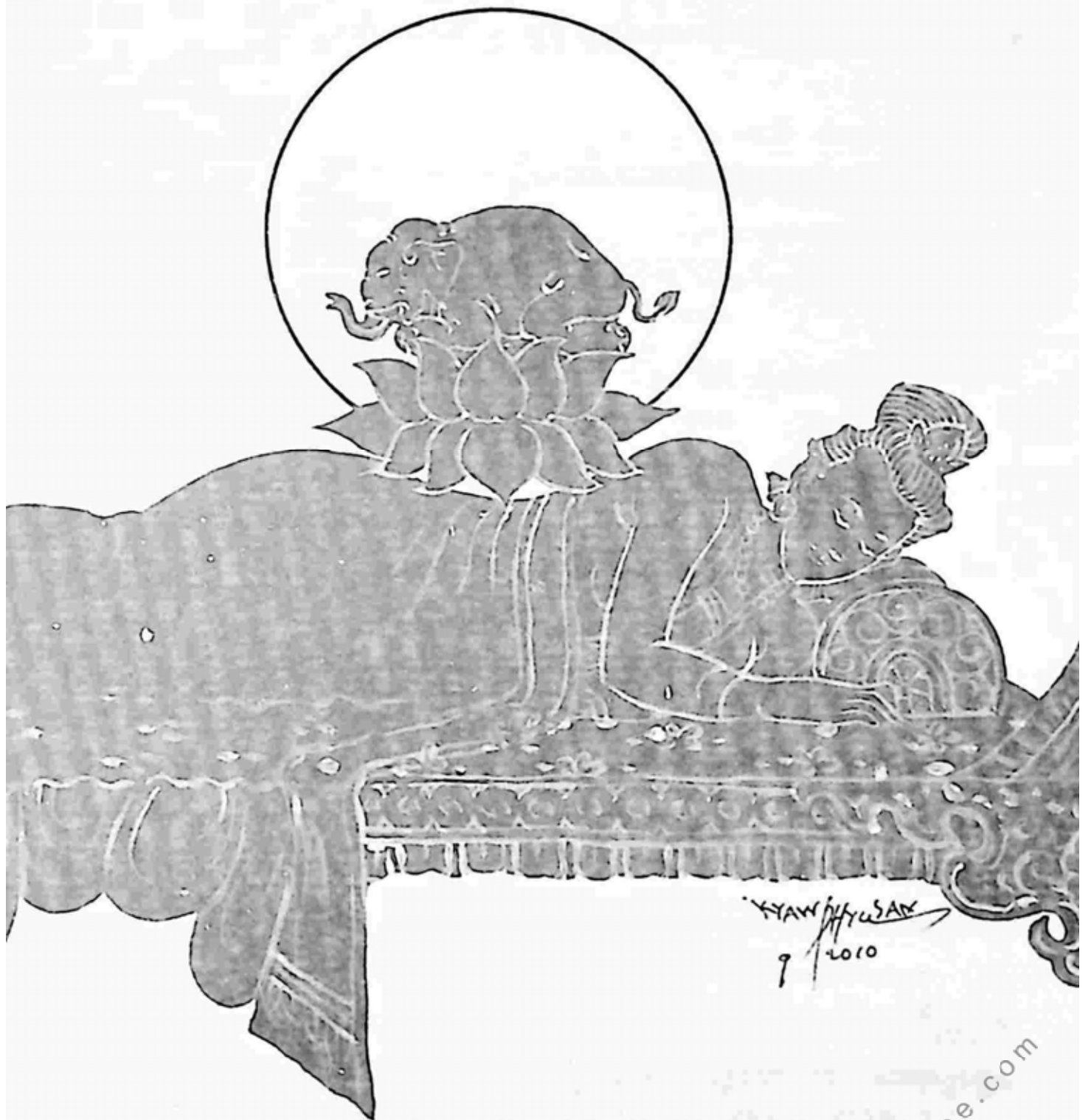
mgyoe.com

အကူအညီ ရယူပါသည်။ ဤစာအုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ မူလအကြံပေး တာဝန်ယူ
သော ဦးထိန်ဝင်းအား လည်းကောင်း၊ အစ်ကိုကြီး မင်းသုဝဏ်အား လည်းကောင်း၊
ကျေးဇူးမမေ့နိုင်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ရပါသည်။

နုယဉ်

၁၃၃၆-ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆုတ် ၉ ရက်။

၁ - ဘုရားအလောင်း ပဋိသန္ဓေ ယူတော်မူခြင်း

သုံးလူ့ရှင်ပင်၊ ကျွန်ထိပ်တင်၊
 သောင်းခွင်စကြာဝဠာ၊
 နတ် ဗြဟ္မာတို့၊ ညီညာရုံးစု၊
 တောင်းပန်မှုကြောင့်၊
 ရတုနဂို၊ ရွန်းရွန်းစိုသည်၊
 ဝါဆိုလပြည့်၊ ကြွက်မင်းနေ့ဝယ်၊
 ချမ်းမြေ့ကြည်ဖြူ၊ သန္ဓေယူသည်၊
 နတ်လူငြိမ်းဖို့ ကိန်းပါကို။ ။

(လယ်တီဆရာတော်ဘုရား)

ဂေါတမဘုရား အလောင်းတော်သည် ဘုရားဆုပန်မည့် ဘဝ၌ သုမေဓာ ဟူသော အမည်ဖြင့် သူဌေးတစ်ဦး ထင်ရှား ဖြစ်လာလေ၏။ သုမေဓာသည် ငယ်စဉ်က မိဘနှစ်ပါး သေဆုံးခဲ့သောကြောင့် အခြွေအရံများစွာနှင့် မိဘတို့ ထားရှိခဲ့သော ပစ္စည်းဘဏ္ဍာများကို ထိန်းသိမ်း၍ နေထိုင်ရသည်။

သုမေဓာသည် မိဘတို့၏ အမွေအနှစ် ထားရှိခဲ့သော ပစ္စည်းဘဏ္ဍာတို့ကို ကြည့်ပြီးလျှင် စဉ်းစားမိလေ၏။ ငါ၏မိဘများသည် များမြောက်လှစွာသော ဤ ရွှေငွေရတနာ ဘဏ္ဍာပစ္စည်းတို့ကို ရရှိပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်းတို့ဖြင့် မလွဲနိုင်သော ဤလောကဓမ္မတာအတိုင်း သေလွန်ခဲ့ကြရလေပြီ။

သူတို့ ရှာဖွေထားရှိခဲ့သော ပစ္စည်းများသည် သူတို့ သေလွန်ရာသို့မပါချေ။ ယခု ငါသည် ဆက်လက်၍ ခံစားစံစားနေရပေသည်။ ဤရွှေငွေရတနာ ဥစ္စာစည်းစိမ် များသည် တစ်နေ့သ၌ ငါ သေလွန်ခဲ့သော် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြပေလိမ့်မည်။ ငါ့နောက်သို့ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာများသည် ပါမည်မဟုတ်ပေ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုသည်သာလျှင် ငါ့ နောက်သို့ ပါဖွယ်ရှိသည်။ ငါသည် ဤပစ္စည်းများကို အလိုမရှိတော့၍ ယနေ့ စွန့်ပစ်ကာ ကုသိုလ်ရှာတော့အံ့။

ဤသို့ စိတ်အကြံဖြစ်လာသော သုမေဓာသူဌေးသည် ကျေးကျွန် အခြွေ အရံ များစွာတို့ကို ခေါ်ပြီးနောက် ရွှေငွေရတနာ ဘဏ္ဍာပစ္စည်း မှန်သမျှတို့ကို ပေးကမ်းစွန့်လှူခဲ့ပြီးသော် ဟိမဝန္တာတောသို့ ဝင်၍ တရားဓမ္မ အားထုတ်ကာ နေလေရာ ဈာန်အဘိညာဉ်ကို ရရှိ၍ သုမေဓာရသေ့ ဟု ထင်ရှားစွာ ဖြစ်လာပြန်လေ ၏။

ထိုအချိန်အခါသည် ဒီပင်္ကရာ ဟူသော ဘွဲ့အမည်တော်ဖြင့် ဗုဒ္ဓတစ်ဆူ ပွင့်တော်မူနေသောကာလ ဖြစ်ပေ၏။

တစ်နေ့သ၌ သုမေဓာ ရှင်ရသေ့သည် ဈာန်အဘိညာဉ် တန်ခိုးဖြင့် ရမ္မာ ဟူသော မြို့ပေါ်မှ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဖြတ်၍ ကြွလာလေရာ မြို့သူမြို့ သားတို့သည် ဒီပင်္ကရာဘုရား ကြွလာတော်မူမည် ဖြစ်၍ ခရီးလမ်းပန်းသာယာ အောင် ပြုပြင်နေ ကြသည်ကို မြင်ရလေ၏။ ရှင်ရသေ့လည်း ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၍ မေးမြန်းစုံစမ်းသဖြင့် အကြောင်းကိုသိရသော် မိမိလည်း ဒီပင်္ကရာ ဘုရား ကြွတော်မူရန် လမ်းပြင်လို၍ မြို့သူမြို့သား လူအများနည်းတူ မြေ တစ်ကွက်ကိုယူ၍ ညီညာသောလမ်းမ ဖြစ်စေရန် ရွံ့ညွှန်တို့ကို ဖယ်ရှားနေပေ၏။

ဒီပင်္ကရာဘုရားသည် နောက်ပါ သံဃာတော်များနှင့် ကြွလာတော်မူသော အခါ ရှင်ရသေ့ ပြင်ဆင်နေသောနေရာတွင် ရွံ့ညွှန်များ မစင်သေးသဖြင့် ဘုရား ခြေတော်စုံကို ရွံ့ညွှန်များ မပေလူးစေရန် ရှင်ရသေ့ကိုယ်တိုင် လမ်းမပေါ်တွင် မှောက်ကာ တံတားအဖြစ် ခင်းပေးပေ၏။

ထိုအနီးသို့ သုမိတ္တာ အမည်ရှိသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် ကြာပန်း ရှစ်စည်းကို ယူလာပြီးသော် ရှင်ရသေ့အား ငါးစည်းကမ်းကာ ကျန် သုံးစည်းဖြင့် ဘုရားကို ရိုသေစွာ ဝပ်၍ကန်တော့လေ၏။

သုမေဓာ ရှင်ရသေ့လည်း ကြာပန်း ငါးစည်း ကို ဘုရားအား လှူပြီးနောက် နောင်အခါ တပည့်တော်သည် အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ သတ္တဝါအများကို သံသရာ ဆင်းရဲမှ ကယ်တင်နိုင်သော ဗုဒ္ဓတစ်ဆူ ဖြစ်ရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းလိုက်လေ သည်။

ဒီပင်္ကရာဗုဒ္ဓသည် နောင်ကာလကို မျှော်ရှုပြီးသော် ဤရှင်ရသေ့သည် နောင် ကာလ၌ ဂေါတမ ဟူသော ဘွဲ့အမည်တော်ဖြင့် ဗုဒ္ဓတစ်ဆူ ဖြစ်လတ္တံ့။ ကြာပန်း သုံးစည်းကို လှူသော ဤအမျိုးသမီးသည်လည်း ဂေါတမဗုဒ္ဓ အလောင်းတော်၏ ပါရမီဖြည့်ဖက် ဖြစ်ပေအံ့ ဟု ဗျာဒိတ်စကား မိန့်ကြားတော်မူခဲ့လေသတည်း။

သုမေဓာနှင့် သုမိတ္တာတို့အား ဒီပင်္ကရာဘုရား ဗျာဒိတ်ထားတော်မူနေပုံ

အလောင်းတော် သုမေဓာ ရှင်ရသေ့သည် ဒီပင်္ကရာဗုဒ္ဓ၏ ဗျာဒိတ်တော် အတိုင်း ဘဝများစွာ သံသရာ၌ မဆုတ်မနစ်သော လုံ့လဖြင့် ဗုဒ္ဓအဖြစ်ကို ရရှိရန် ပါရမီတော်တို့ကို ဖြည့်ဆည်းခဲ့ရာ ဗုဒ္ဓစင်စစ် မဖြစ်သေးမီ တစ်ဘဝ၌ တုသိတာနတ်ပြည်ဝယ် သေတကေတု အမည်ရှိသော နတ်သား ဖြစ်လာလေ၏။

သေတကေတု နတ်သားသည် တုသိတာ နတ်ပြည်ဝယ် နတ်တို့၏ အရှေ့ အတွက်အားဖြင့် အနှစ်လေးထောင်၊ လူတို့၏ အရှေ့အတွက်အားဖြင့် နှစ်ပေါင်း

ငါးဆယ့်ခုနစ်ကုဋေ ခြောက်သန်းစေ့အောင် နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ဖြင့် ခံစား၍ နေလေ၏။

ထိုအခိုက် လူတို့ပြည်ဝယ် အနှစ်တစ်ထောင်က စတင်၍ ဗုဒ္ဓတစ်ဆူ ပွင့်တော်မူလိမ့်မည် ဟူသော ကောလာဟလ သတင်းစကားများ ကျော်ကြားကာ လူအပေါင်းတို့ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်ဖြစ်လျက် ပျော်ရွှင်မြူးထူးနေကြလေသည်။

ဤသို့ လူ့ပြည်မှ လူအပေါင်းတို့က ဗုဒ္ဓကို ဖူးမြင်လို၍ မျှော်လင့်မြူးရွှင်နေကြသည်ကို နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်းတို့ သိလေ၍ ဘုရားအလောင်း သေတကေတု နတ်သားရှိရာသို့ စုရုံးလာကြပြီးသော် အလောင်းတော်နတ်သား၊ ဘုရားဖြစ်ချိန် တန်ပါပြီ။ လူ့ပြည်ဝယ် လူအပေါင်းတို့သည် ဗုဒ္ဓ၏ တရားထူး၊ တရားမြတ်များကို နာကြားလို၍ မျှော်လင့်မြူးထူးနေကြပါပြီ။ အလောင်းတော် နတ်သားသည် ဗုဒ္ဓအဖြစ်ကို ယူကာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား တရားဒေသနာ ဟောကြားတော်မူပါဟု တောင်းပန်ကြကုန်၏။

ထိုသို့ တောင်းပန်ကြလေသော် အလောင်းတော် နတ်သားလည်း ဘုရားဖြစ်ရန် အခါကာလ၊ ဘုရားဖြစ်ရန် နေရာဒေသနှင့် ဘုရားဖြစ်ရမည့် အမျိုးအနွယ် စသည်တို့ကို စဉ်းစား ကြည့်ရှုတော်မူ၏။

ဘုရားဖြစ်ရန်ကား လူတို့၏သက်တမ်း ရှည်လွန်းလျှင် မမြဲသော သင်္ခါရ တရားကို သတ္တဝါတို့သည် မမြင်နိုင်ကုန်၊ သက်တမ်း တိုလွန်းလျှင်လည်း သတ္တဝါတို့တွင် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ ဟူသော အမှိုက်တရားများ အားကောင်းနေသည့် အခါ ဖြစ်၍ တရားဒေသနာကို သက်ဝင်ယုံကြည်နိုင်ဖွယ်မရှိ။ ယခုအခါသည် လူတို့၏သက်တမ်း အနှစ်တစ်သိန်းမှဆုတ်၍ တစ်ရာတမ်းမျှ နေကြရသော ကာလ ဖြစ်သဖြင့် လူတို့သည် ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း သဘောတရားကို သိနိုင်မြင်နိုင်ကြပေမည်။

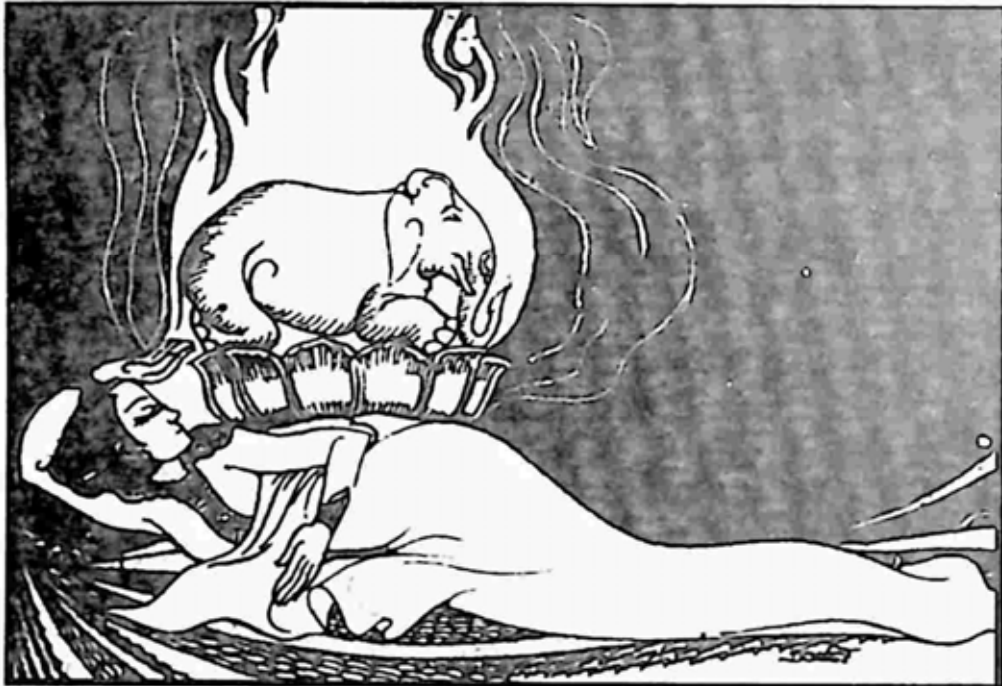
ဘုရားဖြစ်ရမည့် အရပ်သည်လည်း ရှေးဘုရားများစွာတို့ ပွင့်တော်မူရာ ဖြစ်သော ဤဓမ္မဒိပ်ကျွန်းရှိ မဇ္ဈိမဒေသဌာနသာလျှင် သင့်လျော်ပေသည်။

ဘုရားဖြစ်ရမည့် အမျိုးအနွယ်သည်လည်း မင်းမျိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုးတို့သာလျှင် ဘုရားတကာတို့ ပွင့်မြဲဖြစ်သည်။ ဤအမျိုးနှစ်စုတွင်လည်း ယခုအခါ မင်းမျိုးသည် သာလျှင် သင့်မြတ်ပေသည်၊ ထိုမင်းမျိုးတို့တွင်လည်း သက္ကတိုင်း၊ ကပိလဝတ်ပြည်

ကြီးကို အစိုးရသော သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ရှေးမဟာသမ္မတ မင်းမှစ၍ ဆင်းသက်ခဲ့သော မြတ်သောမင်းမျိုး ဖြစ်ပေသည်။

ထိုမင်း၏ မိဖုရားသည်လည်း ခပ်သိမ်းသော အယုတ်တရားတို့မှ ကင်းလျက် မကျိုးမပျက်သော ပဉ္စသီတရားရှိသူသည် ငါ၏အမိဖြစ်ခြင်းငှာ ထိုက်ပေ၏။

ဤသို့ အလောင်းတော် သေတကေတုနတ်သားသည် လူတို့ပြည်ဝယ် ဘုရားဖြစ်ရန် သင့်တော်၏ဟု ဆင်ခြင်ပြီးလျှင် နတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့အား ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံတော်မူ၏။ ယင်းသို့ ဝန်ခံတော်မူပြီးမှ အလောင်းတော် နတ်သားသည် နတ်အပေါင်း ခြံရံလျက် နန္ဒဝန် အမည်ရှိသော နတ်ဥယျာဉ်သို့ဝင်၍ စုတေခဲပြီးသော် ဇေဗ္ဗဒိပ်ကျွန်း မဇ္ဈိမဒေသအလယ်ရှိ သက္ကတိုင်း၊ ကပိလဝတ်ပြည်ကြီးရှင်

မယ်တော်မာယာ အိပ်မက်မြင်မက်ပုံ

ဘုရင် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ တောင်ညာဒေဝီဖြစ်သော သီရိမဟာမာယာ မိဖုရားကြီးဝမ်း၌ စွဲလမ်းသန္ဓေ တည်နေတော်မူ၏။

ဝါဆိုလပြည့် ကြာသပတေးနေ့၌ မဟာမာယာ မိဖုရားကြီးသည် သီတင်းသီလ ဆောက်တည်ပြီး၍ ကျက်သရေရှိသော တိုက်ခန်းတွင်းရှိ သလွန်ပေါ်၌ လျောင်းစက်ခဲ့ရာ ညသန်းခေါင်ယံအချိန်တွင် ထူးဆန်းသော အိပ်မက်ကို မြင်မက်တော်မူလေသည်။

စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးပါးတို့သည် မဟာမာယာ မိဖုရားအား သလွန်တော်နှင့်တကွ ချီမသွားပြီးလျှင် ဟိမဝန္တာ ရှိ အင်ကြင်းပင်ကြီးအောက် ကျောက်ဖျာထက်၌ ချထားကြလေ၏။ ထိုအခါ နတ်မိဖုရားလေးယောက်တို့ ရောက်လာ၍ မိဖုရားအား အနဝတတ်အိုင် မှ ရေစင်ဖြင့် ချိုးစေပြီးလျှင် နတ်ပန်း နံ့သာ နတ်တန်ဆာတို့ကို ဆင်ယင်စေလျက် ငွေတောင်ထွတ်ပေါ်ရှိ ရွှေဗိမာန်သို့ ယူဆောင်အိပ်စေပြန်သည်။ ထိုအခါ ငွေရောင်အဆင်းကဲ့သို့သော ဆင်ပြောင် ရတနာတစ်စီးသည် မြောက်အရပ်မှလာ၍ မာယာမိဖုရား၏ လက်ယာနံပါးကို လှစ်ကာ ဝင်လာသည်ဟု မြင်မက်တော်မူလေသည်။ ဤသို့ အလောင်းတော်မြတ် သန္ဓေတည်နေသောအခါ စကြဝဠာတိုက်တစ်သောင်းသည် ကောင်းကြီးပြုသကဲ့သို့ ကြီးစွာသော တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လေသတည်း။

Handwritten text in Burmese script, consisting of approximately 10 lines of text. The text is very faint and difficult to read.

mgyo

KYAN PHU SAN
9/2010

၂ - ဘုရားအလောင်း ဖွားတော်မူခြင်း

သန္ဓေယူကာ၊ ဆယ်လကြာသော်၊
 မဟာသက္ကရာဇ်၊ ခြောက်ဆယ့်ရှစ်ကြိ၊
 ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ဝယ်၊
 ချမ်းမြေ့စုံစီ၊ လုမ္ဗိနီ၌၊
 မဟီလိုက်ဆူ၊ ဖွားတော်မူသည်၊
 နတ်လူအောင်မြို့လမ်းပါကို။ ။

ယင်းသို့ ဘုရားအလောင်း ပဋိသန္ဓေ တည်နေတော်မူ၍ ဆယ်လစေ့သော အခါ မဟာမာယာ မိဖုရားသည် မယ်တော်၊ ခမည်းတော်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ နေရာဖြစ်သော ဒေဝဒဟပြည်သို့ သွားလိုသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

ထိုအကြောင်းကို သိရီသုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးအား ကြားလျှောက်ပေသော် ဒေဝဒဟပြည်နှင့် ကပိလဝတ်ပြည်၏အကြား ခရီးတစ်လျှောက်၌ မင်းတို့၏ အခမ်းအနား အဆောင်အယောင်တို့ကို ခင်းကျင်းစေပြီးလျှင် စစ်အင်္ဂါလေးပါး ဝန်းရံစေလျက် မိဖုရားအား ရွှေထမ်းစင် စီးစေကာ ထွက်ကြွတော်မူစေလေ၏။

ဒေဝဒဟပြည်နှင့် ကပိလဝတ်ပြည်၏ အကြားဝယ် နှစ်ပြည်ထောင် လူ အပေါင်းတို့ ဆွတ်သုံးနားနေရာ လုမ္ဗိနီအင်ကြင်းဥယျာဉ် ရှိလေ၏။ မိဖုရား ထွက်တော်မူလာသော အခါသည် အင်ကြင်းပန်းများ ဝေဆာစွာပွင့်လျက် ပျားငှက် ပိတုန်းတို့ နားနေစားသုံးကာ အလွန်သာယာနေဆဲအခါ ဖြစ်ပေ၏။

မိဖုရားသည် သာယာတင့်တယ်လှသော ထိုလုမ္ဗိနီ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ကို မြင်တော်မူရာ အင်ကြင်းပန်းများကို ကိုယ်တော်တိုင် ဆွတ်ခူးကာ ကစားမြူးပျော် လိုသော စိတ်တော်ဖြင့် ညွတ်ကျလာသော အင်ကြင်းကိုင်း ကို လက်တော်ဖြင့် လှမ်း၍ ဆွတ်ခူးတော်မူစဉ် ထူးခြားကောင်းမြတ်သော အတိတ်ထူး၊ နိမိတ်ထူးများ သည် ရုတ်ခြည်းပင်လျှင် ဖြစ်ပေါ်လာလေ၏။

အာကာသ ကောင်းကင်တွင် ကြယ်အပေါင်း ခြံရံလျက် နေမင်း၊ လမင်း တို့သည် တစ်ပြိုင်နက် ထွက်ပေါ်လာကြသည်။

မဟာပထဝီ မြေကြီးတွင် ကြီးစွာသော တုန်လှုပ်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

ဤသို့ အစရှိသော သုံးဆယ့်နှစ်သွယ်သော ထူးခြားကောင်းမြတ်သည့် အတိတ်ထူး၊ နိမိတ်ထူးများ ဖြစ်ပေါ်လာရခြင်းဖြင့် ဘုရားအလောင်း ဖွားမြင်တော် မူမည်ဟု သိရှိကြလေ၍ မိဖုရားအား အထိန်းအယ မောင်းမတို့က ရုတ်ခြည်းပင် လျှင် တင်းတိမ်အကာအရံတို့ဖြင့် ပြုလုပ်ပြီးကာ စောင့်ရှောက်ပြုစုကြစဉ် ပြည့်ဝန်း သော လစန္ဒာ၏ အဆင်းကဲ့သို့ ဝင်းဝင်းပပ တင့်တယ်လှပေသော လက္ခဏာကြီး ငယ်နှင့် ပြည့်စုံသည့် အလောင်းတော်မင်းသားကို မဟာသက္ကရာဇ် ၆၈ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့တွင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာ ဖွားမြင်တော်မူလေ သတည်း။

အလောင်းတော်မင်းသားသည် မယ်တော်၏ ဝမ်းကြာတိုက်မှ ဖွားမြင်တော် မူသောအခါ သူတစ်ပါးတို့ ဖွားမြင်သကဲ့သို့ အညစ်အကြေးများဖြင့် လိမ်းကျံ ရစ်ထွေးခြင်း မရှိ။ ပကတိသော လှော်သစ်စ ဇမ္ဗူရာဇ်ရွှေစင်ကဲ့သို့ စင်ကြယ်စွာ ဖွားမြင်လေ၏။

ထိုအခိုက် ရဟန္တာဖြစ်ပြီးသော ဗြဟ္မာကြီး လေးယောက်တို့သည် ရတနာ တို့ဖြင့် ပြုလုပ်သော ရွှေကွန်ရက်ဖြင့် ဖြန့်လျက် အလောင်းတော်ကို ခံလာကုန် သည်။

ထို့နောက် စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည် နုထွတ် ညက်ညောသော သစ်နက်ရေဖြင့် ဖြန့်လျက် အလောင်းတော်ကို ခံလာကုန်သည်။

ထို့နောက်မှ လူမင်းသား လေးယောက်တို့သည် အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော ဘွဲ့ဖြူ၊ ပုဆိုးဖြင့် ဖြန့်လျက် အလောင်းတော်ကို ခံလာကုန်သည်။

mgjoe.com

ဘုရားလောင်းဖွားတော်မူခြင်း

ဤသို့ အဆင့်ဆင့် ခံယူကြပြီးသော် မယ်တော်မဟာမာယာ မိဖုရားထံ ချဉ်းကပ်ကြ၍ အရှင်မိဖုရား ဘုန်းတန်ခိုးရှိသော အလောင်းတော် သားမြတ် ရတနာကို ဖွားမြင်ပါပြီဟု မင်္ဂလာသတင်း ဆက်သကြလေ၏။ ထိုအခါ အလောင်းတော်မင်းသားသည် မြေသို့ ဆင်းသက်၍ အရှေ့အရပ်မှ မြောက်အရပ်သို့ လှည့်ကာ ခုနစ်ဖဝါးမျှ လှမ်းတော်မူပြီးသော် ခြေတော်စုံဖြင့် မတ်မတ်ရပ်တော်မူလျက် လောကအလုံးတွင် ငါသာလျှင် အမြတ်ဆုံးတည်းဟူ၍ သုံးကြိမ်မျှ ကြုံးဝါးတော်မူလေသတည်း။

ထိုသို့ ကြုံးဝါးတော်မူသောအခါ ဗြဟ္မာကြီးသည် အလောင်းတော်မင်းသားအား ထီးဖြူမိုးကာလျက် ရှိခိုးပူဇော်လေ၏။

သုဃာမနတ်မင်းသည် သားမြီးယပ်ခတ်လျက် ရှိခိုးပူဇော်လေ၏။ တစ်ပါးသော နတ်တို့ကလည်း သံလျက်၊ ခြေနင်း၊ သင်းကျစ်တို့ဖြင့် ကောင်းချီးကြွေးကြော် ရှိခိုးပူဇော်ကြကုန်သည်။

အတိုင်းမသိ မရေမတွက်နိုင်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်

အလောင်းတော်မင်းသားအား အလုံးစုံသော လောကဓာတ် သုံးရပ်တွင် အရှင်နှင့် တူသောသူကား မရှိပြီ ဟု ဦးယုက်တိုက်ကာ ပူဇော်လာကြလေကုန်သတည်း။

ဘုရားအလောင်း ဖွားမြင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဒေဝဒဟပြည်ကို အစိုးရသော ဦးရီးတော် သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်း၏ အမတာ မိဖုရားတွင်လည်း ဘဒ္ဒကစ္စာနာမင်းသမီးကို ဖွားမြင်သည်။ ဘထွေးတော် အမိတောဒနတွင်လည်း အာနန္ဒာမင်းသားကို ဖွားမြင်သည်။ ဆန္ဒ၊ ကာဠုဒါယီ၊ ကဏ္ဍက မြင်းတို့လည်း ဖွားမြင်သည်။ မဇ္ဈိမဒေသ၌လည်း မဟာဗောဓိပင် ပေါက်သည်။ ရွှေနန်းတော်အတွင်း၌လည်း သုံး၍ မကုန်နိုင်သော ရွှေအိုးကြီးလေးလုံး ပေါ်လေသည်။

အလောင်းတော်မင်းသားကို ပြည်ကြီးနှစ်ပြည်မှ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ ဝန်းရံလျက် ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ပြန်ပို့ကြကုန်၏။

ထိုအခါ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ဆရာ သမာပတ်ရှစ်ပါးကိုရသော ကာဠုဒေဝိလ ရသေ့ကြီးသည် အဘိညာဉ်တန်ခိုးဖြင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့ နေ့အချိန် သီတင်းသုံးရန် ကြွတော်မူလေရာ နတ်အပေါင်းတို့သည် လူ့ပြည်၌ ကပိလဝတ်ပြည်ရှင် ဘုရင် သုဒ္ဓေါဒနဝယ် ဗုဒ္ဓအလောင်းတော်မင်းသားကို ဖွားမြင်သဖြင့် ဝမ်းသာကြည်နူးစွာ ကခုန်မြူးထူးနေကြသည်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။ ရသေ့ကြီးလည်း ရုတ်ခြည်းပင်လျှင် လူ့ပြည်သို့ ဆင်းသက်ခဲ့ပြီးနောက် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးထံသို့ သွားကာ သားတော်ဖွားမြင်သည့် အကြောင်းကို မေးလေ၏။ မင်းကြီးက ဟုတ်မှန်ကြောင်းကို လျှောက်ထား၍ သားတော်အား ယူဆောင်စေခဲ့ပြီးနောက် ရသေ့ကြီးအား ကန်တော့စေရန် လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်စေသောအခါ အလောင်းတော် မင်းသားသည် လက်နှစ်ဖက်ကို မယှက်ဘဲ ရုတ်ခြည်းပင် ပျံတက်ပြီးလျှင် ရသေ့ကြီး၏ ဦးခေါင်းထက်တွင် ခြေတော်စုံဖြင့် ရပ်တည်နေပေ၏။

ဤသို့ ဘုရားလောင်း၏ အံ့ဖွယ်ထူးခြားသော အခြင်းအရာကို မြင်လေသော် ရသေ့ကြီးသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ယှက်ကာ အလောင်းတော်အား ဦးညွှတ်လျက် သုံးကြိမ်မျှ ကန်တော့ပေ၏။ ဖခင် မင်းတရားသည်လည်း ရှင်ရသေ့ အလားတူ သားတော်မြတ်ကို လက်ယှက်၍ ကန်တော့ဦးခိုက်လေသတည်း။

ရှေ့နောက် ကမ္ဘာလေးဆယ်မှ အဖြစ်တို့ကို သိနိုင်သည့် ဉာဏ်စွမ်းရှိသော ကာဠုဒေဝိလ ရသေ့ကြီးသည် ယနေ့ဖွားစဖြစ်သော ဘုရားအလောင်း၏ လက္ခဏာ

ကြီးငယ်တို့ကို မြင်သော် စင်စစ်မချွတ် ဗုဒ္ဓကေန ဖြစ်ပေလတ္တံ့ဟု သိ၍ ရယ်လည်း ရယ်တော်မူသည်။ ငိုလည်း ငိုတော်မူ၏။ သုဒ္ဓေါဒန ပင်းကြီးသည် ရသေ့ကြီး၏ ရယ်ခြင်း၊ ငိုခြင်းအကြောင်းတို့ကို မေးလျှောက်လေသော် ရသေ့ကြီးက ဒကာတော် မင်းကြီး၊ သားတော်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်မွန် ဧကန်စင်စစ် ဖြစ်ပေလတ္တံ့။ ငါ့ရယ်ခြင်း၏ အကြောင်းမှာ အတုမရှိသော ဗုဒ္ဓအလောင်းတော်ကို ဖူးတွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာ ကြည်နူး၍ ရယ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ငိုခြင်း၏ အကြောင်းကား ထိုမင်းသား ဘုရားဖြစ် သောအချိန်၌ ငါသည် ဤလူ့ပြည်၌ မရှိတော့၊ စုတေသေလွန်၍ အထက် အရူပဘုံ၌ ဖြစ်ရပေအံ့။ ဗုဒ္ဓစင်စစ် ဖူးတွေ့ရတော့မည်ကို သိလျက်နှင့် ဗုဒ္ဓ၏ မြတ်သော တရားတော်ကို နာကြားခွင့်မရှိသော ငါ၏ကံကြမ္မာကို ဝမ်းနည်း၍ ငိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုပေ၏။

မင်းတရားကလည်း ကျွန်ုပ်၏ သားတော်သည် အဘယ်အရွယ်ရှိမှ ဗုဒ္ဓ ဖြစ်လတ္တံ့နည်းဟု မေးလျှောက်လေသော် သက်တော် သုံးဆယ့်ငါးနှစ်တိုင်မှ ဗုဒ္ဓ မြတ်မွန် ဧကန်စင်စစ် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု ဆိုပေ၏။

အလောင်းတော် မင်းသားကို ဖွားမြင်သည့်နောက် ငါးရက်မြောက်၌ အမည် မှည့်အံ့သော နေ့သို့ ရောက်သောအခါ မင်းအိမ်တော်ကို နံ့သာမျိုးတို့ဖြင့် ပက်ဖျန်း ကာ မြတ်သောပန်းမျိုးတို့ဖြင့် ဖြိုးဖြိုးပြည့်မျှ ကြံစေလျက် မင်းသားအားလည်း နံ့သာရေတို့ဖြင့် ခုနှစ်ကြိမ်မျှ ချိုးစေပြီးလျှင် ကိုးပါးသော ရတနာအစုထက်၌ နေစေတော်မူ၏။ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးလည်း ဗေဒင်သုံးကျမ်း ကမ်းတစ်ဖက်ရောက် တတ်မြောက်စွာသော ပုဏ္ဏားတော် တစ်ရာရှစ်ယောက်ကိုခေါ်၍ အထူးထူးသော စားသောက်ဖွယ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြုစုပြီးသော် မင်းသား၏ လက္ခဏာနိမိတ်တို့ကို စစ်ဆေး မေးမြန်းတော်မူ၏။

ထိုအခါ တစ်ရာရှစ်ပါးသော ပုဏ္ဏားတော်တို့တွင် ထင်ရှားစွာ တတ်မြောက် သော ရာမ၊ ဓဇ၊ လက္ခဏ၊ ဇောတိမန္တ၊ ယည၊ သုဗောဓ၊ သုယာမ ဟူသော ပုဏ္ဏား ခုနှစ်ယောက်တို့က လက်နှစ်ချောင်းကို မြောက်၍ အရှင်သားမြတ်သည် ကျွန်းကြီးလေးရပ်ကို လှည့်လည်ပိုင်သသော စကြာမင်းသော်လည်း ဖြစ်အံ့၊ လူတွင် ထင်ရှား တရားမြတ်ကို ပြတော်မူသော ဗုဒ္ဓသော်လည်း ဖြစ်ပေအံ့ဟူ၍ စကား နှစ်ခွ လျှောက်ကြားကြ၏။

သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးက ဘုရားလောင်း၏ ဇာတာ စစ်ဆေးတော်မူခြင်း

သုဒတ္တ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားငယ်တစ်ယောက်ကမူကား အရှင့်သားသည် သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်၊ အံ့ဖွယ်တစ်ဆယ့်နှစ်ဖြာ၊ တစ်ရာ့ရှစ်ကွက်သော စက်တော် အစုံပါပေသည်။ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူမျှ အတုမရှိ တရားမင်းစင်စစ် ဗုဒ္ဓသာလျှင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ လူတို့ဘောင်တွင် တည်မြဲအံ့သောငှာ မဟုတ်ပါ ဟု လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကိုသာ မြောက်၍ လျှောက်ကြားလေသည်။

ထိုစကားကိုကြားသော် ခမည်းတော် မင်းတရားသည်လည်း ငါ၏သားတော် သည် ဘုရားဖြစ်အံ့ဟုဆိုသော် အဘယ်အကြောင်းကို မြင်၍ လူ့ဘောင်တွင် မပျော်ရွှင်ဘဲ ရှောင်လွှဲတောထွက်ကာ ဗုဒ္ဓအဖြစ်ကို ယူတော်မူမည်နည်းဟု မေးတော် မူ၏။

သုဒတ္တ ပုဏ္ဏားကလည်း အရှင့်သားသည် ကြီးမားရင့်မာသော ပါရမီ ဘုန်းကံ ပညာသတ္တိ ရှိသူဖြစ်ပါသည်။ လူမင်းစည်းစိမ်ချမ်းသာတွင် စုံမက်ခြင်း ကင်းပါလိမ့်မည်။ သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း တည်းဟူသော နိမိတ်လေးပါးကို မြင်၍ သတိသံဝေဂရသဖြင့် မုချဆတ်ဆတ် တောထွက်ပါလိမ့်မည်ဟု လျှောက် ကြား၏။

ထို့နောက် မင်းသား၏ အမည်နာမကို ရွေးချယ်ကြကုန်သော် အလုံးစုံသော လူနတ်တို့၏ အလိုခပ်သိမ်းကို ပြီးငြိမ်းစေတတ်ရကား သိဒ္ဓတ္ထ ကုမာရ ဟူသော အမည်ကို မှည့်၏။

ထိုအမည်မှည့် မင်္ဂလာအခါနေ့ရက်၌ စုဝေး ရောက်လာကြကုန်သော ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းတို့သည် တစ်ယောက် တစ်ယောက်သော မင်းသား တို့ကို အခြွေအရံဖြစ် ဆောင်နှင်းကြကုန်သည်။ များစွာသောအထိန်းအယ မောင်းမ ကိုယ်လုပ်တို့ကိုလည်း အပ်နှင်းကြလေကုန်သတည်း။

ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒန မင်းတရားသည် သား၏ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းကို မနှစ်သက်၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် ရံဝန်းသော ကျွန်းကြီးလေးရပ်ကို လှည့်လည် ပိုင်နင်းသည့် စကြာမင်းဖြစ်သည်ကိုသာ မြင်ရလိုကား သားတော်၏ သံဝေဂ ရခြင်းအကြောင်း မရှိစေရန် ပြည်တွင်းပြည်ပ အရပ်တို့၌ အစောင့်အရှောက်များ ချထားလျက် သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်းတို့ကို မမြင်စေရုံမျှမက သတင်းစကား ကိုမျှပင် မကြားရလေအောင် ကြံဆောင် အားထုတ်တော်မူ၏။

အလောင်းတော်မင်းသားကို ဖွားမြင်၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ဝယ် မယ်တော်မာယာ မိဖုရားသည် များစွာသော အန္တရာယ်မတွေ့ဘဲ စုတေခဲပြီးသော် သန္တုသိတ အမည်ရှိသော နတ်သားဖြစ်လေ၏။

မယ်တော် နတ်ပြည်စံလေသော် မိထွေးတော်ဖြစ်သော မဟာပဇာပတိ ဂေါတမိ မိဖုရားသည် သားတော် နန္ဒာမင်းသား ကို နို့ထိန်းတို့ထံ အပ်နှင်း၍ အလောင်းတော်မင်းသားကို ကိုယ်တိုင်နို့တိုက်၍ မွေးမြူတော်မူ၏။ ဤသို့ သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားကို ဖွားမြင်၍ တစ်လမြောက်သောအခါ ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် များမတ် ဗိုလ်ပါအပေါင်း ခြံရံလျက် လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုတော်မူသည်။ ထိုအရပ်၏ အနီးရှိ ဇေမ္ဗုသပြေပင်ရင်းဝယ် အထိန်းအယ မိန်းမတို့သည် မင်းသားအား တင်းတိမ် တို့ဖြင့် ကာရံခင်းကျင်းလျက် သိပ်ထားကြလေ၏။

အထိန်းမိန်းမတို့လည်း မင်းကြီး၏ လယ်ထွန်မင်္ဂလာကို ရှုမျှော် ငေးမော မေ့လျော့နေစဉ် အလောင်းတော်မင်းသားသည် သိပ်ထားသောနေရာထက်၌ ထိုင် နေတော်မူပြီးလျှင် အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းသဖြင့် ပထမဈာန်ကို ဝင်စား တော်မူ၏။ အလောင်းတော်မင်းသား၏ ဘုန်းတော်ကြောင့် ဇေမ္ဗုသပြေအရိပ်သည်

နေသွားရာသို့ မရွေ့လျားဘဲ နံနက်မှသည် ညနေစောင်းသည်ထိတိုင်အောင် ထီးဖြင့် မိုးသကဲ့သို့ တည်နေလေ၏။ နို့ထိန်းမိန်းမတို့သည် သတိရသဖြင့် တင်းတိမ်တွင်းသို့ ဝင်၍ ကြည့်ရှုကြလေသော် အလောင်းတော်မြတ်၏ သမာပတ်ဝင်စားနေသည့် အခြင်းအရာကို မြင်၍ မင်းကြီးထံ လျှောက်ကြားကြလေ၏။ မင်းကြီးလည်း လျင်မြန်စွာလာ၍ ရှုမြင်သော် သားတော်မြတ်၏ အခြင်းအရာကို မြင်သဖြင့် ရွှင်ကြည်ညွတ်တုပ် လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးပူဇော်တော်မူ၏။

ဤကား ခမည်းတော်၏ နှစ်ကြိမ်မြောက် ပူဇော်ခြင်းပေတည်း။

ဤမှ အစဉ်အတိုင်း ကြီးပွား၍ ဘုရားလောင်း ခုနစ်နှစ်သား အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ ခမည်းတော်မင်းမြတ်သည် မှူးမတ်အပေါင်းတို့ကို စည်းဝေး စေ၍ ခုနစ်နှစ်အရွယ်မည်သော သားတော်တို့သည် အဘယ်အမှုအရာကို လွန်စွာ မြတ်နိုးတတ်ပါသနည်း၊ အဘယ်သို့ မိဘများက ချီးမြှောက်သဖြင့် တင့်တယ်ရာ ပါသနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ အမတ်တို့ကလည်း ဤအရွယ်သို့ ရောက်သော မင်းသားတို့မည်သည် ရေပွဲသဘင် ပျော်ရွှင်ခြင်းကို အလိုရှိတတ်ပါသည်။ ဤသို့ ချီးမြှင့်ရန် သင့်တော်ပါသည်ဟု လျှောက်ကုန်ကြလျှင် ဖခင် မင်းတရားလည်း မြို့ပြုပြင်သော လက်သမားတို့ကို ခေါ်၍ ဤမည်သော ဌာန၌ လှပကြီးကျယ်သော ရေကန်ကို ပြုပြင်စီမံကြလေကုန်ဟု စေတော်မူ၏။ ထိုလက်သမားတို့လည်း ရေကန် နေရာကို တိုင်းတာကြပြီးသော် ယနေ့ကား အကာလဖြစ်ခဲ့ပြီ။ မနက်ဖြန် နံနက်မှ ဆက်လက်၍ ပြုပြင်ကြကုန်အံ့ဟု အိမ်သို့ ပြန်ကြလေ၏။

ထိုအခါ သိကြားမင်းသည် အလောင်းတော်မင်းသား ပျော်ပါးရန် ရေကန် ပြုမည်ကို သိသဖြင့် ဝိသုကြိနတ်သားအား ခေါ်၍ အချင်း ဝိသုကြိနတ်သား အလောင်းတော် ပျော်ပါးရန်ရေကန်ကို သင်သွား၍ ဖန်ဆင်းပါချေဟု ဆိုလိုက်သဖြင့် ဝိသုကြိနတ်သားသည် လူ့ပြည်သို့ အလျင်အမြန် ဆင်းသက်ခဲ့ပေ၏။ ဝိသုကြိနတ်သားသည် ညဉ့်သုံးယံအတွင်း၌ အလောင်းတော် ပျော်ပါးရန် ရေကန်ကြီးကို အံ့မခန်းဖွယ်ရာ ထူးဆန်းလှပစွာ ဖန်ဆင်းခဲ့ပြီးနောက် နတ်ပြည်သို့ ပြန်တက်ခဲ့ လေ၏။

နံနက်ကာလ လူတို့မြင်ကြလေသော် ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ရာသော ဤ

ရေကန်သည် ညဉ့်သုံးယံအတွင်း အလိုအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်ဟု သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးအား လျှောက်ကြားကြလေသည်။

မင်းကြီးလည်း ထွက်သွားကာ ရှုတော်မူသော် ငါ့သားတော် ဘုန်းကံကြောင့် နတ်ဖန်၍ ပေးလာပေသည်ဟု ဝမ်းသာစွာဖြင့် သားတော်အား ဆောင်နှင်းတော် မူ၏။ အလောင်းတော်မင်းသားလည်း နတ်သိကြားများကဲ့သို့ များစွာသော အခြွေ အရံတို့ဖြင့် နတ်ရေကန်အလယ်တွင် တင့်တယ်စွာ ရေကစားတော်မူလေသတည်း။

၃ - ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တောထွက်တော်မူခြင်း

ဖွားမြင်မြောက်သော်၊ ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရွယ်၊
 ပျိုနေနယ်၌၊ ဆုံးသွယ်ရွှေနန်း၊
 သိမ်းမြန်းပြီးလစ်၊ ဆယ့်သုံးနှစ်လျှင်၊
 ဘုန်းသစ်လှုံလူ၊ စံတော်မူ၍၊
 ရွယ်မူနုဖြိုး၊ နှစ်ဆယ့်ကိုးဝယ်၊
 လေးမျိုးနိမိတ်၊ နတ်ပြဟိတ်ကြောင့်၊
 ရွှေစိတ်ငြင်ငြို၊ သံဝေပိုက၊
 ဝါဆိုလပြည့်၊ ကျားမင်းနေ့ဝယ်၊
 ချမ်းမြေ့ရဂုံ၊ တောရပ်လှံသည်၊
 စုံမြိုင်ပင်ရိပ်ခန်းမှာကို။ ။

(လယ်တီဆရာတော်ဘုရား)

အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်
 လတ်သော် ဘေးတော် ဘိုးတော်တို့ အဆက်ဆက်ပင် တစ်ကြိမ်တစ်ရံမျှ မစံစား
 ဖူးသော ထူးမြတ်လှသည့် ကာလသုံးစု ဥတုသုံးပါးတွင် အလှည့်ကျစံနေနိုင်သည့်
 ရမ္မ၊ သုရမ္မ၊ သုဘ အမည်ရှိသော ရွှေနန်းသုံးဆောင်ကို တည်ဆောက်၍ မင်းသား
 စံတော်မူရန် အပ်နှင်းပေ၏။

ရွှေနန်းသုံးဆောင်ကို အပ်နှင်းပြီးနောက် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည် ဤသို့
 ကြံတော်မူ၏။ ငါ၏ သားတော်သည် မယား၊ သားတို့နှင့် တင့်တယ်စွာနေရန်

အလောင်းတော် လေးအတတ်ပြခြင်း

သင့်ပေပြီ။ လူတို့ဘောင်တွင် အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့် ပျော်ပိုက်နေမှသာလျှင် စကြာမင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ငါသည်လည်း ထိုအခါမှ စကြာမင်း၏အဖ ဖြစ်ရပေမည်ဟု ဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းတို့ထံ သမီးကညာ ပို့ဆက်ပါမည့်အကြောင်း ရာဇသံရွှေပေဖြင့် စေလွှတ်တော်မူ၏။

ဒေဝဒဟပြည်နှင့် ကပိလဝတ်ပြည်ရှိ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည် ရာဇသံရွှေပေ ရောက်ရှိလာသောအခါ ဤသို့ ဆိုကြကုန်၏။ ဤသိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် ဘုရားဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ပုဏ္ဏားတို့စကားကြောင့် ဂုဏ်မာန်တက်ကာ အဘယ်အတတ်ကိုမျှ မသင်ကြား၊ အဆင်းအားဖြင့်သာလျှင် တင့်တယ်၍ အတတ်ပညာကင်းသူဖြစ်သည်။ ငါတို့၏ ရင်သွေးကို ပို့ဆက်ရန် မသင့် ဟု သမီးကညာ မဆက်ကြလေ။

ဆွေတော်မျိုးတော်တို့၏ စကားကို မျူးမတ်တို့က မင်းကြီးအား ပြန်ကြားလေသော် မင်းကြီးသည် သားတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားအား တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးသော ပညာရပ်များကို သင်ကြားရန် တိုက်တွန်းတော်မူ၏။ ထိုအခါ အလောင်းတော်မင်းသားက ခပ်သိမ်းသော အတတ်ပညာတို့ကို သင်ကြားရန် မလိုပါ။ အမိဝမ်းမှပင်

mgysa.com

တတ်မြောက်ပြီး ဖြစ်ပါသည့်ဟု နှစ်မူ၏။ ထိုအခါ ခမည်းတော် မင်းတရားသည် အားရဝမ်းသာတော်မူလှသဖြင့် နှစ်မူက သေ့တော်မျိုးတော်တို့ အလယ်တွင် သားတော်အား ဗိုလ်တစ်ထောင်တင်သော လေးတော်ကို အပ်၍ လေးအတတ်ကို ပြစေတော်မူ၏။ ထိုမျှမကသေး မင်းအဆက်ဆက်တို့သော်မှ မတတ်စွမ်းသော အဋ္ဌာရသ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်သော အတတ်ပညာတို့ကို အံ့ဩချီးပ၍ မကုန်နိုင်အောင် ပြတော်မူ၏။ မမြင်စဖူးသော ဘုရားအလောင်းတော်၏ အတတ်ပညာစွမ်းကို မြင်ကြရသော မဟာဆွေတော်မျိုးတော်အပေါင်းတို့သည် အလောင်းတော်မင်းသားအား ရိုသေဦးညွှတ်လျက် သားကောင်း သမီးကောင်းနှင့်တကွ လက်ဆောင်ပဏ္ဏာများစွာတို့ကို ပို့ဆက်ကြလေ၏။ ဒေဝဒဟပြည်ကို အစိုးရသော ဘထွေးတော် သုပ္ပဗုဒ္ဓမင်းကလည်း ဘဒ္ဒကစ္စနာ အမည်ရှိသော သမီးတော်အား မောင်းမအပေါင်း ခြံရံလျက် ပို့ဆက်လာလေ၏။

ကပိလဝတ်ပြည်သို့ရောက်လျှင် အလောင်းတော်မင်းသားသည် ဘဒ္ဒကစ္စနာ မင်းသမီးအား ယသော်ဓရာ ဗိမ္မာဒေဝီ ဟူသော အမည်ဖြင့် မိဖုရား မြှောက်တော်မူသည်။

ဤသို့ ရွှေနန်းသုံးဆောင်ဝယ် အလောင်းတော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသားသည် နတ်စည်းစိမ်ကဲ့သို့သော မင်း၏ စည်းစိမ်ကို စံစားတော်မူ၍ သက်တော် နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် သို့ ရောက်တော်မူသောအခါ ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်စံတော်မူလိုသဖြင့် မြင်းတော်လေးစီး ကသော ဝေဇယန်ရထားဝယ် စီးတော်မူကာ မှူးမတ်အပေါင်း ခြံရံလျက် ထွက်တော်မူ၏။

ထိုအခါ သုတိတာနတ်ပြည်မှ နတ်အပေါင်းတို့သည် အလောင်းတော်မင်းသား ရဟန်းပြုရန် အချိန်တန်ပြီ၊ သတိသံဝေဂ ရအောင် ငါတို့ပြတော့အံ့ ဟု ကြံ၍ ဥယျာဉ်တော်၏အနီး ဝေဇယန်ရထားရှေ့မှ ဆီး၍ ဆံဖြူသွားကြော အသားအရေ ရှုံ့တွနေပြီဖြစ်သော သူအိုတစ်ယောက်၏ အသွင်ကို ဖန်ဆင်းပြကြလေ၏။ နတ်တို့ ဖန်ဆင်း၍ ပြသော ထိုသူအိုကို မှူးမတ်တို့ မမြင်နိုင်၊ အလောင်းတော်မင်းသားနှင့် ရထားမှူးတို့သာ မြင်ရလေသည်။ အလောင်းတော်သည် ထိုသူအိုကို မြင်လျှင် ရထားမှူးအားခေါ်၍ အချင်းရထားမှူး... ငါ၏ရှေ့၌ ယိုယွင်းသော အဆင်း

သဏ္ဍာန်ဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ လာတတ်သည်ကား အဘယ်သူနည်းဟု မေးတော်မူ၏။ ။ ရထားမှူးက ... သူအိုဖြစ်ပါသည်ဘုရား ဟု လျှောက်၏။ ငါတို့လည်း ဤကဲ့သို့ အိုရဦးအံ့လောဟု မေးပြန်လျှင် ရထားမှူးက အရှင်မင်းမြတ်၊ လောကသုံးပါးဝယ် မြင်မြင်သမျှ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် အမိဝမ်းဝယ် ကိန်းအောင်း တည်နေသည်မှအစ အိုကြရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု လျှောက်တင်လေ၏။ အလောင်းတော်မြတ်လည်း အိုခြင်းတရားကို ဆင်ခြင်၍ တုန်လှုပ်သော စိတ်တော်ဖြင့် သတိသံဝေဂ ရတော်မူရကား ဥယျာဉ်တော်တို့ မဝင်ဘဲ ထိုခဏမှာပင် ရွှေနန်းတော်သို့ ပြန်လည်တော်မူခဲ့ပေ၏။

ခမည်းတော်မင်းကြီးသည် ထိုအကြောင်းကို သိတော်မူလျှင် သားတော် ရဟန်းပြုတော့မည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့် တိုင်းတော်ပြည်တော်မှ မထွက်နိုင်စေရန် အစောင့်အရှောက်များကို ရှေးကထက်ပို၍ ချထားစေတော်မူ၏။

ထို့နောက် လေးလမြောက်တွင်တစ်ကြိမ် ထွက်တော်မူပြန်လျှင် ယခင် နတ်တို့ပင် ဥယျာဉ်တော်အနီး ရထားရှေ့မှ ဆီး၍ သူနာ၏ အသွင်ကို ဖန်ဆင်းပြုပြန်သဖြင့် ဘုရားလောင်းသည် ငါလည်း ... ဤသူနာကဲ့သို့ မုချမသွေ နာရဦးမည်ဟု သတိသံဝေဂ ရတော်မူကာ ဥယျာဉ်တော်တို့ မဝင်ဘဲ ရွှေနန်းတော်တို့ ပြန်လည်တော်မူခဲ့ပေ၏။

ထို့နောက် လေးလမြောက်တွင် တစ်ကြိမ် ဥယျာဉ်တော်သို့ ထွက်တော်မူပြန်ရာ ယခင်နတ်တို့ပင် သူသေ၏အသွင် ဖန်ဆင်း၍ ပြုပြန်သဖြင့် ဘုရားလောင်းသည် ငါလည်း ထိုသူသေကဲ့သို့ပင် မုချမသွေ သေရဦးပေအံ့ဟု သတိသံဝေဂရတော်မူကာ ဥယျာဉ်တော်သို့မဝင်ဘဲ ရွှေနန်းတော်တို့ ပြန်လည်တော်မူခဲ့ပေ၏။

ထို့နောက် လေးလမြောက်တွင် တစ်ကြိမ် ထွက်တော်မူပြန်ရာ ယခင်နတ်တို့ပင် ရဟန်းအသွင်ဖန်ဆင်း၍ ပြုပြန်သဖြင့် ရဟန်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတော်မူကာ ရဟန်းပြုလိုစိတ် ညွှတ်တော်မူရကား ရွှေနန်းတော်သို့ မပြန်ဘဲ ဥယျာဉ်တော်တို့ ဝင်တော်မူ၏။

ထိုအခါ သိကြားမင်းသိလေ၍ ဝိသုကြိုနတ်သားအား ခေါ်ပြီးလျှင် ဝိသုကြိုနတ်သား... ဘုရားလောင်းထံ နတ်ဝတ်တန်ဆာများ ဆက်သပါချေ ဟု စေ

mgym.com

လိုက်ရာ ဝိသုကြိုနတ်သားသည် မထင်မရှားအသွင်ဖြင့် ဘုရားလောင်းထံ နတ်ဝတ် တန်ဆာများ ဆက်သလာ၏။

ထိုအခိုက်တွင် ရွှေနန်းတော်မှ ဘဒ္ဒကစ္စနာ မိဖုရားဝယ် သားတော် ဖွားမြင် ပါကြောင်း လျှောက်တင်လာရာ အလောင်းတော်မင်းမြတ်သည် လ ကို ရာဟု ဖမ်းသကဲ့သို့ မယား ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့တွင် ယခု တစ်ဖန်သားဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ ဖြစ်လာပြန်ဘိသည်ဟု မိန့်တော်မူလိုက်ပေ၏။

ထိုအကြောင်းကို ခမည်းတော်မင်းကြီးကြားသိ၍ မြေးတော်အား ရာဟုလာ ဟု အမည်မှည့်တော်မူ၏။

ညချမ်းအခါ၌ ဘုရားလောင်းသည် မှူးမတ်အပေါင်းခြံရံလျက် ရွှေနန်းတော် သို့ ပြန်ကြွတော်မူ၏။

ဘုရားလောင်းသည် ရွှေနန်းဆောင်၌ စံတော်မူစဉ် ကချေသည် မောင်းမတို့ သည် သာယာစွာ သီဆိုလျက် ကခုန်ဖျော်ဖြေကြလေ၏။

ဘုရားလောင်းသည် ရွှေနန်းစည်းစိမ်၌ မပျော်ပိုက်ရကား ထိုခဏမှာပင် စက်တော်မူ၏။ သန်းခေါင်ယံ အချိန်၌ နိုးတော်မူသော် ထွန်းညှိထားသော ဆီမီးရောင်ဝယ် ဖရိုဖရဲ အိပ်ပျော်နေကြသော ကချေသည် မောင်းမတို့ကို မြင်တော် မူ၍ ငါကား ဤရွှေနန်းစည်းစိမ်ကို ယနေ့ပင် စွန့်ခွာတော့အံ့ဟု ကြံကာ တံခါးခုံ၌ အိပ်ပျော်နေသော ဆန္ဒအမတ်အား နိုးတော်မူ၍ ကဏ္ဍက မြင်းတော်ကို ကချေပါဟု စေတော်မူ၏။ ကဏ္ဍက မြင်းတော်လည်း ငါ့အား အချိန်မဲ့ ကခြင်းသည် အလောင်း တော်မင်းမြတ် ရဟန်းပြုရန် တောထွက်တော်မူလို၍ ဖြစ်သည်ဟု သိ၍ သည်းစွာ ဟီလေ၏။ မြင်းဟီသံကို ကပိလဝတ် ပြည်အလုံး ကြားနိုင်သော်လည်း မကြားစေ ရန် နတ်တို့က ပိတ်ပင်ထားကြ၏။

အလောင်းတော်မင်းမြတ်လည်း ယနေ့ဖွားစ သားတော်ကလေးအား ရှုကြည့် လို၍ ယသော်ခရာမိဖုရား စံမြန်းသော ရွှေနန်းဆောင်သို့ ဝင်တော်မူရာ ရတနာ သလွန်ထက်တော်ရှိ ပန်းမွေ့ရာဝယ် သားတော်ကလေးအား ပွေ့ကာ စက်ပျော်နေ သော ယသော်ခရာ မိဖုရားကို တွေ့သဖြင့် သားတော်အား ယခုယူ၍ ရှုကြည့်ပါက ယသော်မိဖုရား နိုးချေတော့မည်။ ငါ၏ တောထွက်ရန် အကြံအစည်သည် မအောင်

မြင် ရှိလိမ့်မည်ဟုကြံတော်မူ၍ သားတော်အား ရပ်ကြည့်တော်မူပြီးနောက် လျင်စွာ ထွက်တော်မူခဲ့ပေ၏။

အလောင်းမင်းမြတ်လည်း ကဏ္ဍက မြင်းဆီသို့ သွား၍ ဖွားဖက်တော် ကဏ္ဍက၊ သတ္တဝါအပေါင်းအား လောကသုံးပါးမှ ကယ်တင်နိုင်ကြောင်း ဖြစ်သော ဗုဒ္ဓအဖြစ်ကို ရရှိရန်အလို့ငှာ အသင် ငါ့အား ကူညီပါဟု လက်တော်ဖြင့် သုံးကြိမ် သပ်ကာ ဆိုတော်မူ၍ သက်တော် နှစ်ဆယ့်ကိုးနှစ်၊ သက္ကရာဇ် ၉၇ ခု၊ ဝါဆို လပြည့်၊ တနင်္လာနေ့ည သန်းခေါင်ယံအခါတွင် တောထွက်တော်မူခဲ့လေသတည်း။

ဘုရားလောင်း သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား တောထွက်တော်မူခြင်း

တောထွက်တော်မူရာဝယ် မြင်းခွာသံကို ပြည်သူပြည်သားတို့ ကြားမည် စိုး၍ နတ်တို့က ပိတ်ပင် စောင့်ရှောက်ရသည်။ ဗိုလ်ခြေတစ်ထောင်ဖွင့်မှ ပွင့်နိုင်သော မြို့တံခါးကြီးကိုလည်း နတ်တို့က အသင့်ဖွင့်ပေး၍ ဘုရားလောင်း ထွက်တော် မူရသည်။

မြို့တော်မှ ထွက်မိလျှင် ဝသဝတ္တီနတ်ပြည်မှ မာန်နတ်မင်း ရောက်လာ၍ အလောင်းမင်းမြတ် ရှေ့မှ ဆီးကာ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ... အဘယ်ကြောင့် တော ထွက်ချင်ပါသနည်း။ ခုနစ်ရက်မျှ ကြာသော် စကြာရတနာ ရောက်ပါတော့မည်၊ ကျွန်းကြီးလေးရပ်တွင် လှည့်လည်၍ စကြာမင်း ပြုတော်မူပါ။ ယခုပင် ရွှေနန်း

ရပ်သို့ ပြန်လှည့်တော်မူပါ ဟု တားမြစ်လေ၏။ ဘုရားလောင်းကလည်း ဟယ်... မကောင်းသော မာန်နတ်၊ စကြာမင်းအဖြစ်ကို ငါအလိုမရှိပြီ။ လောကသုံးခွင်၌ ကျင်လည်နေကြရသော သတ္တဝါတို့အား တရားအမှန်ကိုပြနိုင်သော တရားမင်းအစစ် ဗုဒ္ဓအဖြစ်ကိုသာ ငါအလိုရှိသည်ဟု ဆိုတော်မူ၍ မရပ်မနား ထွက်တော်မူခဲ့ရာ နတ်အပေါင်းတို့သည် မီးရှူးမီးတိုင်များ ထွန်းညှိလျက် လမ်းခရီးတစ်လျှောက် ပူဇော်ကြလေ၏။

ဘုရားလောင်းသည် တစ်ညချင်းတွင် အနော်မာမြစ်သို့ ရောက်လေ၍ ငါ၏ တောထွက်ခြင်းကား မြတ်သည်သာ ဖြစ်အံ့ဟု နိမိတ်ယူတော်မူ၍ မြစ်ကိုကူးစေ၏။ မြင်းတော် ကဏ္ဍကလည်း ဘုရားလောင်းနှင့် ဆန္ဒအမတ်အားဆောင်ကာ အနော်မာ မြစ်ကို ကူးလေရာ တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ချမ်းသာစွာ ရောက်ရှိ၏။ ဘုရားလောင်းလည်း မြင်းတော်မှ ဆင်းသက်၍ ဆန္ဒအမတ်ကို ခေါ်ပြီးသော် ဝတ်ဆင်ထားသော မင်းတန်ဆာများနှင့် မြင်းတော်ကိုအပ်၍ နေပြည်တော်သို့ ပြန်ကြလေဟု စေတော်မူ၏။ ထို့နောက် မကိုဋ်နှင့်တကွ ဆံတော်ကို သံလျက်ဖြင့် ပယ်ဖြတ်တော်မူ၍ ငါသည် ဗုဒ္ဓစင်စစ် ဖြစ်မည်မှန်မူ ဤဆံတော်သည် မြေသို့ မကျဘဲ

အလောင်းတော်မင်းသား ဆံတော်ပယ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုနေပုံ

ကောင်းကင်၌ တည်ပါစေသားဟု အဓိဋ္ဌာန်၍ လွှင့်မြှောက်တော်မူရာ ဆံတော်သည် မြေသို့ မကျဘဲ ကောင်းကင်၌ ပန်းဆိုင်ဆွဲသကဲ့သို့ တည်တော်မူ၏။ ထိုအခါ သိကြားမင်းမြင်၍ ဆံတော်ကို ရတနာပန်းတောင်းဖြင့် ခံယူကာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ စူဠာမဏိ ပုထိုးတော်တည်၍ ကိုးကွယ်လေ၏။

ထို့နောက် ဝတ်လဲတော်ပုဆိုးကား ရဟန်းတို့နှင့်မထိုက်ဟု ကြံတော်မူသော် ဗဒ္ဓိကာရ ဗြဟ္မာကြီးသည် ဤသင်္ကန်းဖြင့် ရဟန်းပြုတော်မူပါဟု ဆက်ကပ်၏။ ဗဒ္ဓိကာရ ဗြဟ္မာကြီးလည်း ဘုရားလောင်းဝတ်လဲတော်ကို ယူ၍ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ဒုဿစေတီတည်၍ ကိုးကွယ်လေသတည်း။

ဘုရားလောင်း ရဟန်းပြုပြီးသည့်နောက် ဆန္ဒအမတ်နှင့် ကဏ္ဍက မြင်းတော် တို့က မပြန်ရပါမည့်အကြောင်း တောင်းပန်သည်ကို နေပြည်တော်ရှိ ခမည်းတော် မယ်တော်တို့ထံ သတင်းစကားကြားသိရအောင် ပြန်ကြလေတော့ဟု ချောမော စေလွှတ်သဖြင့် အနော်မာမြစ်တစ်ဖက်သို့ ရောက်သော် ကဏ္ဍကမြင်းတော် သေ၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ကဏ္ဍကနတ်သား ဖြစ်လေ၏။ ဆန္ဒအမတ်လည်း ကဏ္ဍက မြင်းတော်ကို အနော်မာမြစ်သဲခဲ၌ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ပြီးမှ ကကြိုးတန်ဆာကို ထမ်းလျက် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ငိုယိုကာ ပြန်လာခဲ့လေ၏။ နေပြည်တော်သို့ ရောက်သောအခါ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်နှင့် ယသော်မိဖုရားတို့အား အကြောင်းကို ပြန်ကြားသဖြင့် နန်းသူ နန်းသားအားလုံးတို့သည် အလောင်းတော်မင်းမြတ်အား ရွှေနန်းစည်းစိမ်နှင့် ငါတို့အားလုံးကို စွန့်ခွာရက်ပေသည်ဟု မြည်တမ်း ငိုယိုကြလေ ကုန်သတည်း။

ကျော်စွာ
9/2010

၄ - အလောင်းတော်မင်းသား ဘုရား ဖြစ်တော်မူခြင်း

တောရိပ်မြိုင်ပေါ်၊ ခြောက်နှစ်ပျော်၍၊
 ခါတော်တဖုံ၊ ပွင့်ချိန်ကြိုကာ၊
 ကဆုန်လပြည့်၊ ဆင်မင်းနေ့ဝယ်၊
 မြေပရမေ၊ ပလ္လင်ဗွေထက်၊
 ရွှေညောင်တော်ကြီး၊ ဗိတာန်ထီးနှင့်၊
 မညည်းကြည်ဖြူ၊ နေတော်မူလျက်၊
 ရန်မြူခပင်း၊ အမိုက်သင်းကို၊
 အရှင်းပယ်ဖျောက်၊ အလင်းပေါက်ကာ၊
 ထွန်းတောက်ဘုန်းတော်၊ သောင်းလုံးကျော်သည်၊
 သုံးဖော်လူတို့ ငြိမ်းပါကို။

(လယ်တီဆရာတော်ဘုရား)

ဘုရားလောင်းသည် ထိုရဟန်းပြုရာ အရပ်အနီးရှိ အနုပိယ သရက်တော၌
 ရဟန်းတို့၏ ချမ်းသာခြင်းဖြင့် စံနေတော်မူ၍ ခုနစ်ရက်မျှ လွန်ပြီးသော် ဆက်လက်
 ကြွတော်မူ၍ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ရောက်သောအခါ ဆွမ်းခံဝင်တော်မူ၏။ ဆွမ်းခံပြီး
 လျှင် မြို့မှထွက်ခဲ့၍ မြို့အရှေ့ ပဏ္ဍဝတောင်ရိပ်၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူမည်ဟု
 သပိတ်တော်ကို ဖွင့်ကြည့်လျှင် အနီ အဖြူ အကြောင်အကျားတို့ဖြင့် အရောရော
 သော ဆွမ်းတို့ကို မြင်လေရာ ပျို့အန်တော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ

ကိုယ်တော်ကို အလိုလို ဆုံးမသည်ကား သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ... သင်သည် သန့်စင်ပြီး ပျံ့မွှေးလှသော သလေးထမင်းကို စွန့်ပစ်ခဲ့၍ ရလွယ်သော အာဟာရဖြင့် မှီဝဲလျက် အိုနာသေခြင်းတို့ ကင်းလွတ်ရာအကြောင်းဖြစ်သော တရားမြတ်ကိုရှာရန် မင်း၏ စည်းစိမ်ကို စွန့်ခွာခဲ့သည် မဟုတ်လော။ အဘယ်ကြောင့် ရောင့်ရဲခြင်း မရှိရမည် နည်း ဟု ဆုံးမလျက် ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။

ထိုအခြင်းအရာကို မင်းချင်းယောက်ျားတို့ မြင်၍ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား လျှောက်ကြားကြလျှင် မင်းကြီးသည် အလျင်အမြန်ရောက်လာ၍ သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီး ၏ သား ဘုရားအလောင်း၏အဖြစ်ကို မြင်လေသော် အရှင်သား... အသက်အရွယ် ငယ်ပါသေးသည်၊ တောမထွက်ပါနှင့်၊ ပြည်တော်ထက်ဝက်ကို ပေးပါမည်။ မင်းပြု တော်မူပါဦး ဟု လျှောက်ထား၏။

ဘုရားလောင်းကလည်း အသင်မင်းကြီး... မင်းတို့၏ စည်းစိမ်ကို ငါအလို မရှိ။ တရားအမှန်ကိုသိသော ဗုဒ္ဓအဖြစ်ကိုသာ ငါအလိုရှိပါသည် ဟု မိန့်တော်မူ သဖြင့် မင်းကြီးသည် သာဓုခေါ်ကာ အရှင်သိဒ္ဓတ္ထ...ဗုဒ္ဓစင်စစ် ဖြစ်တော်မူသောအခါ ကျွန်ုပ်၏ပြည်သို့ ဦးစွာ ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်ထားလေ၏။ ဘုရားလောင်း ကလည်း ကောင်းပြီ ဟု ဝန်ခံတော်မူ၏။

ဘုရားအလောင်းသည် ထိုအရပ်မှ ကြွတော်မူ၍ တစ်ခုသော တောအုပ်၌ လောကီဈာန်ကို စီးဖြန်းနေကြသော အာဠာရနှင့် ဥဒက ရသေ့တို့နှင့် တွေ့သဖြင့် တရားအားထုတ်တော်မူရာ လောကီဈာန် ခုနစ်တန်နှင့် သမာပတ် ရှစ်ပါး ကို ရတော်မူ၏။ ဘုရားလောင်းသည် ဤရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကား မြတ်သော ဗုဒ္ဓဖြစ်ရန် အကြောင်းမဟုတ်ဟု သိတော်မူ၍ ဥရုဝေလတော သို့ ဝင်တော်မူ၏။ ထိုအခါ ဥရုဝေလတောအုပ်၌ ဘုရားလောင်းဖွားစက လက္ခဏာဖတ်ခဲ့ကြသော ပုဏ္ဏားတို့၏ သားလေးယောက်နှင့် သုဒတ္တ ပုဏ္ဏားကြီးတို့သည် ဘုရားလောင်း ဗုဒ္ဓဖြစ်လျှင် ဖူးတွေ့ကြရန် ရဟန်းပြု၍ စောင့်နေခဲ့ကြလေ၏။ ထိုသူတို့ငါးဦးကို ပဉ္စဝဂ္ဂီ ဟု ခေါ်၏။

ဘုရားလောင်းသည် ပဉ္စဝဂ္ဂီတို့နှင့်တွေ့၍ သူတို့၏အလုပ်အကျွေးကို ခံယူကာ ဗုဒ္ဓဖြစ်ရန် ပင်ပန်းစွာ ကျင့်ကြံ အားထုတ်တော်မူ၏။ ထိုအခါ၌ တစ်နေ့လျှင်

